

Анонимизиран текст

Превод

C-91/24 - 1

Дело C-91/24 [Aucroix]ⁱ

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

6 февруари 2024 г.

Запитваща юрисдикция:

Cour de cassation (Белгия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

31 януари 2024 г.

Жалбоподател:

Procureur général de Mons

Ответник:

HL

[...]

Cour de cassation de Belgique (Касационен съд, Белгия)

Решение

№ P.24.0111.F

LE PROCUREUR GENERAL PRES LA COUR D'APPEL DE MONS
(АПЕЛАТИВЕН ПРОКУРОР НА ПРОКУРАТУРАТА КЪМ
АПЕЛАТИВЕН СЪД МОНС), жалбоподател в касационното производство,

срещу

[...] [HL], [...]

ⁱ Името на настоящото дело е измислено. То не съвпада с истинското име на никоя от страните в производството.

лице, за което е издадена европейска заповед за арест, ответник в касационното производство.

I. ПРОИЗВОДСТВОТО ПРЕД СЪДА

Касационният протест е подаден срещу решение, постановено на 18 януари 2024 г. от Апелативен съд Монс, обвинителен състав.

[...]

[...] [производство].

II. РЕШЕНИЕТО НА СЪДА

- 1 За ответника, който е белгийски гражданин и пребивава на територията на Кралство Белгия, е издадена европейска заповед за арест на 9 март 2016 г. от гръцките власти с оглед на изпълнението на присъда лишаване от свобода със срок от пет години.

С обжалваното съдебно решение се отказва да бъде изпълнена тази европейска заповед за арест на основание член 4, параграф 5° от Закона от 19 декември 2003 г. за европейската заповед за арест. Този отказ е мотивиран с психичните увреждания на ответника в съчетание с условията на задържане в издаващата държава, които са несъвместими с гаранциите, предвидени в членове 3 и 5 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи. В съдебното решение се уточнява, че ответникът ще бъде изложен на опасност да бъде задържан в затвор с надхвърлен капацитет на запълване, където няма да може да получава подходящи с оглед на здравословното му състояние грижи.

- 2 Като основание за обжалване се посочва нарушение на член 6, параграф 4° от Закона от 19 декември 2003 г. за европейската заповед за арест и се поддържа, че след като е отказал да изпълни европейската заповед за арест поради условията за изпълнение на наказанието лишаване от свобода в издаващата държава, обвинителният състав е трябвало да разгледа възможността да приложи уреденото в споменатия член основание, при което изпълнението може да бъде отказано. В това отношение жалбоподателят твърди, че тази законова разпоредба има за цел да се предотврати лицето, чието предаване е отказано, да остане ненаказано.

В рамките на изтъкнатото основание за обжалване се поддържа също, че обвинителният състав е трябвало да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз относно това дали когато съдебният орган на изпълняващата държава установи, че е налице основание, при което не се допуска изпълнение на европейската заповед за арест, поради опасност от засягане на основните права на съответното лице, този орган трябва да

разгледа възможността да приложи основанието, при което изпълнението на европейската заповед за арест може да бъде отказано, по член 4[, параграф] 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест, транспониран в белгийското право с посочения по-горе член 6, параграф 4° от Закона от 19 декември 2003 г.

- 3 Съгласно член [1, параграф] 2 от горепосоченото рамково решение държавите членки следва да изпълнят всяка европейска заповед за арест въз основа на принципите на взаимното признаване и в съответствие с разпоредбите на посоченото рамково решение.

Съгласно член [1, параграф] 3 от Рамковото решение това задължение няма действие по отношение на изменение на задължението за спазване на основните права и основните правни принципи, залегнали в член 6 от Договора за Европейския съюз.

Член 4, параграф 5° от Закона от 19 декември 2003 г., с който това рамково решение е транспонирано в белгийския правен ред, предвижда, че изпълнението на европейска заповед за арест се отказва, ако са налице сериозни основания да се смята, че то би довело до засягане на основните права на съответното лице, закрепени в член 6 от Договора за Европейския съюз. Става въпрос за основание, при което не се допуска изпълнение на европейската заповед за арест.

- 4 От решение [...] [от 17 декември 2020 г., Openbaar Ministerie (Независимост на издаващия съдебен орган) (C-354/20 PPU и C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033)], следва, че механизмът на европейската заповед за арест цели по-специално да се бори срещу безнаказаността на издирвано лице, което се намира на територия, различна от територията, на която е заподозряно, че е извършило престъпление.

Освен това в решение [...] [от 29 юни 2017 г., Popławski (C-579/15, EU:C:2017:503)], Съдът на Европейския съюз приема, че компетентната национална юрисдикция трябва, като вземе предвид цялото вътрешно право и като приложи признатите от него методи на тълкуване, да тълкува разглежданите в главното производство национални разпоредби, доколкото е възможно, в светлината на текста и на целите на това рамково решение. По делото, с което Съдът е бил сезиран, това задължение предполага, че при отказ да се изпълни европейска заповед за арест, издадена за предаването на лице, осъдено в издаващата държава членка с влязла в сила присъда на лишаване от свобода, самите съдебни органи на изпълняващата държава членка са длъжни да гарантират ефективното изпълнение на наложеното на това лице наказание.

В съответствие с член 6, параграф 4° от същия закон, който, както бе посочено, транспонира член 4[, параграф] 6 от Рамковото решение, изпълнението на европейската заповед за арест може да бъде отказано, по-

специално ако този акт е издаден с цел изпълнение на наказание, когато съответното лице е белгиец, намира се или пребивава в Белгия и компетентните белгийски органи се задължават да изпълнят това наказание в съответствие с белгийското право.

- 5 С изтъкнатото основание за обжалване се поставя въпросът дали член 4[, параграф] 6 от Рамковото решение трябва да се тълкува в смисъл, че когато съдилищата на държавата членка, изпълняваща европейска заповед за арест, са установили, че в случай на предаване на издирваното лице на издаващата държава съществува опасност от засягане на основните права на това лице, поради което са длъжни да откажат да изпълнят европейската заповед за арест, той задължава съдилищата на изпълняващата държава да проверят, за да се избегне да остане ненаказано издирваното лице, което е гражданин на тази държава или пребивава в нея, дали е целесъобразно да се разпорежи в съответствие с разпоредбата, която транспонира в националния правен ред посочения член 4[, параграф] 6, изпълнението в изпълняващата държава членка на наказанието лишаване от свобода, наложено на съответното лице в държавата членка, издала европейската заповед за арест, което наказание е посочено в този акт.
- 6 Съгласно член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз, когато въпрос относно валидността и тълкуването на актовете на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза е повдигнат по висящо дело пред национална юрисдикция на дадена държава, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно националното право, тази юрисдикция е длъжна да сезира Съда.

[...]

ПО ТЕЗИ СЪОБРАЖЕНИЯ

СЪДЪТ

спира производството до произнасянето на Съда на Европейския съюз по следния преюдициален въпрос:

Трябва ли член 4[, параграф] 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки да се тълкува в смисъл, че когато съдилищата на държавата членка, изпълняваща европейска заповед за арест, са установили, че в случай на предаване на издирваното лице на издаващата държава членка съществува опасност от засягане на основните права на това лице вследствие на изпълнението на наложеното в чужбина наказание, поради което следва да се откаже изпълнението на европейската заповед за арест, той задължава съдилищата на изпълняващата държава да проверят, за да се избегне да остане ненаказано издирваното лице, което е гражданин на тази държава или пребивава в нея, дали е целесъобразно да се разпорежи в съответствие с разпоредбата, която транспонира в националния правен ред

посочения член 4[, параграф] 6, изпълнението в изпълняващата държава членка на наказанието лишаване от свобода, наложено на съответното лице в държавата членка, издала европейската заповед за арест, което наказание е посочено в този акт?

[...]

[...] [производство].

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ